

PROF. ROMAN DREWS – WYBITNY CHIRURG

Tytuł doktora *honoris causa* Akademii Medycznej w Poznaniu nadany na wniosek Rady Wydziału Lekarskiego w 1974 r.

Urodził się 6 sierpnia 1908 r. w Chodzieży w rodzinie rzemieślniczej, jako syn Konstantego i Franciszki z domu Tylman. Szkołę średnią ukończył w Chodzieży. Od 1927 r. studiował na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego, uzyskując w 1933 r. dyplom lekarza. W następnych latach pracował jako asystent, a później starszy asystent, w Klinice Chirurgicznej UP pod kierunkiem prof. Antoniego T. Jurasza. W październiku 1939 r. został wysiedlony przez Niemców do tzw. Generalnego Gubernatorstwa. Od stycznia 1940 r. do kwietnia 1945 r. pracował jako ordynator oddziału chirurgicznego Szpitala Ubezpieczalni Społecznej w Ostrowcu Świętokrzyskim, gdzie często ukrywał i operował partyzantów.

Po wyzwoleniu Poznania objął stanowisko adiunkta w Klinice Chirurgicznej UP, jednocześnie kierując nią. W tym samym roku uzyskał stopień doktora medycyny. W 1948 r. został zatrudniony jako zastępca profesora. Z polecenia Rady Wydziału Lekarskiego równocześnie zorganizował II Klinikę Chirurgiczną, której kierownictwo objął w 1950 r., tym samym, w którym habilitował się. Rok później został profesorem nadzwyczajnym, a w 1962 r. profesorem zwyczajnym. W 1970 r. został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Chirurgii AM oraz od 1947 r. specjalistą w zakresie chirurgii dla województw poznańskiego i zielonogórskiego, konsultantem Szpitali Kolejowego, MSW i przy Zakładach Hipolita Cegielskiego w zakresie chirurgii.

Należał do najwybitniejszych polskich chirurgów, szczególnie w zakresie chirurgii tarczycy, wątroby i dróg żółciowych, a także przełyku i tchawicy. Wykonał około 30.000 operacji, uzyskując bardzo dobre wyniki. Wprowadził własne techniki operacyjne, m.in. zaopatrywania kikuta dwunastnicy, kurczu wpustu, wrodzonych zniekształceń klatki piersiowej. Był twórcą szkoły chirurgii, kontynuującej tradycje szkoły prof. Antoniego T. Jurasza. Opublikował około 150 prac naukowych. Należał do m.in. Międzynarodowego Towarzystwa Chirurgów, Komisji Doświadczalnej i Komisji Urazów Klatki Piersiowej PAN. Był prezesem Towarzystwa Chirurgów Polskich, a potem jego członkiem honorowym. Był też członkiem korespondentem Towarzystwa Chirurgów NRD i radnym miasta Poznania.

Otrzymał m.in.: Krzyż Partyzancki, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Chodzież nadała mu honorowe obywatelstwo w 1961 r.

Uchwałą Senatu Akademii Medycznej z 25 kwietnia 1974 r. otrzymał tytuł doktora honoris causa tej uczelni. Okolicznościowe przemówienie wygłosił prof. Roman Góral.

W 1944 r. poślubił Marię z domu Osłońską, z którą miał synów: Michała, Krzysztofa (kierowników klinik Akademii Medycznej w Poznaniu), Andrzeja (architekta w Nowym Jorku) i Romana (doktora biologii w Waszyngtonie).

Zmarł 17 kwietnia 1977 r. w Poznaniu i został pochowany na Cmentarzu Junikowskim.

Piśmiennictwo:

1. Archiwum Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. 15/104, Nadawanie tytułu honoris causa, 1974.
2. Markowski J., Wasilkowski A., Drews R., [w:] Album chirurgów polskich, pod red. W. Rudowskiego i A. Śródki, Wrocław 1990, s. 44.